

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Elegia a llercavònia en dos temps

Poema guanyador del XI Certamen de Poesia "Baix Ebre" Per JOSEP J. MORESO I MATEOS

I

Aquell vespre --ho dic amb to de confident--
sabia massa coses dels déus i de la terra roja.
Color de lluna m'eren els mots, la nit, la llar.
Geler de nit, de mar, m'era el teu record.
El vol de les gaïanes, la música de Mahler
jugien, tan estúpids com el temps, dins meus dits.
Aquell vespre pluvia tan dolçament com trista
--la pluja s'enconaria, com el desig i elatge--.
La pipa romanà encesa, allunyada.
Ningú no ve venir, ni el vent ni els llescamins.
Ningú no va voler saber d'aquell xiquet
que exia mig plorós del vell àlbum de fotos.
Una llacsa em miraven del fons més innocent,
flanternegades incògnites, guatemal del jamaic.
Un cavall de cartó avançava silent
per ombri voltes sendes de jocs i de memòria.
Et féu un xic xicall que pamiàcia sàstica,
molt lentament veïes i l'abràcava fort.
Has de serup prop meu: Certam' coens. T'encalto.
Vull saber com s'escalen els colors pel teu mín,
com estimes les flors, com s'edema a l'hiern.
Vull saber el teu arrel i la roca que et fan
les fales i els herois, les normes i el futur...

II

Si caus dins del pou dels teus vint-i-tants anys
només hi trobes aigua, només hi trobes sang.
La lluna memortilla, senyera del castell,
i un fàstic inefable de velles controvèrsies.
La tardor migarant-se per l'olivera morta
i un paisatj fort, atipica del paisatge.
El riu lent i culpable de les trues misèries,
i la ciutat retuda, i els caris dels capellans.
Atropit el teu cos contra una pell vella
refugiant-se dels morts i enterant-chi l'amor.
Respirant aquell vent dolordós com falçó
que et trepana la boca i l'olega el recorci.
La mirada perduda, pablentat i confús,
has plorat i has volgut no ser mai d'aquest poblet.

Font: biblioteca.tortosa.cat